

VERDA VOĈO DE DOKSY

INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO - KOLEGIO .

No 8-9.

9-8-1952.

A D I A Ŭ ?

Ĉu vere adiaŭ? Ĉu ni esperantistoj adiaŭas? Ne, nia saluto estas "Ĝis la revido!" Kaj tiu ĉi saluto nin kunligas, ni denove renkontiĝos ĉi en la venonta kolegio, ĉi en niaj regionaj kunvenoj. Ni Esperantistoj ne laciĝas, ni fosas persiste nian sulkon por atingo de nia celo. Kaj tiu celo estas "La paco kaj internacia interkompreniĝo." Kaj ankaŭ vi, la novaj Esperantistoj, venintaj en niajn vicojn, restos certe fidelaj al nia movado, al nia devizo "Ekregu la paco en la mondo!"

A vi ĉiuj ni diras ne "Adiaŭ", sed "Ĝis la revido!"

A.S.

Akceptu de mi , sinjoro ....

Akceptu jen de mi, sinjoro,
iom da pensoj pri dolĉa teren',
akceptu spiron de papava floro,
timeman birdkanton super la ter' .

Ne legu, karulo, konfeson krudan,
ne legu pri ploro kaj pri dolor' .
Ne volu kompreni la peton mutan,
nek ŝiri la floron de ruĝa kolor' .

Akceptu nur de mi, sinjoro,
mallaŭtajn vortojn pri la sopir',
akceptu senton sen pretenda koro,
al kiu ordonas via dezir' .

Ne pensu al mi, kara kaj fora,
kaj se vi sopiros, do nur al vento -- .
Ĝi vin karesu en horo angora,
neniam rakontu pri vana sento.

Eva Suchardová

KRONIKO

Lunde trapaŝante la klasojn ni ĉie konstatas belan rezulton de unusemajna diligenta studado. En klaso A1 la kronikisto fariĝis atestanto de gaja sceneto, la ŝerca parodio pri geedziĝa ceremonio: La ĉarma juna samideanino Svobodová, fianĉine vestita, la komike vestita fianĉo s-ano Vimr ostis de pastron rolanta s-ano Jeřábek geedzigataj. Gajo kaj sprito rikoltis multan ridon.

En kurson D allogis multajn gastojn operkantistino s-anino Borská, kiu prelegis pri taŭgeco de esperanto por kantado. Precipe montroj de kelkaj kantoj de Schubert, Brahms, Fibich k.a. en esperanto rikoltis merititan aplaudon. Same ĉiujn aŭskultantojn igis aplaŭde montri kontenton deklamo de kelkaj poemoj tradukitaj kaj originalaj. Recitis parkere s-aninoj Borská, Svozi-lová, Novotná kaj Póhhradská.

Vespero alportis surprizon en Zátíší. "Amika vespero kun programo", sed ĉi tiu programo! La juna samideano d-ro Pravoslav Sádlo, virtuozo sur violono, ludis al ni Rokokajn Variaciojn de Ĉajkovskij kaj Preludon de Eccles. La vera artisma ĝuo, kaj la rondo de la kolegianoj sentis sin honorataj. La alta artodono de nia eminenta samideano. Ion similan apenaŭ la samideano en Zátíší iam aŭdis. Aplauĝego ne sufiĉe povis esprimi dankemon al nia kapelo kaj modesta majstro. En plua, jam pli popoleca programo s-ano Hrabý el Hradec Králové, la spritega elegantaspekta konferisto, voĉimitanto, per siaj gajaj scenetoj kaj anekdotoj ridigis la plenplenan ĉambregon. Bele kantis al ni s-anino Zemanová, tre bonnivela montriĝis la gitara duo Ploc-Březina. Sian ĵus komponitan kanzonon ĉeĥlingvan pri esperanto prezentis s-ano Vimr el Louny. Sur buŝharmonikon koncertis s-ano Jeřábek. Tra varma aroma somera nokto kun sorĉimpresa ora disko de plenluno sur la ĉielo revenadis la kontentaj ĉeestintoj hejmen.

Marda tago per sia sunvarma vetero ree ellogis ĉiujn al la lago. Kaj vespere okaziĝis de la streĉe atendata, tradicia lampiona vespero sur la lago de Mácha. Dank al enorma oferemo de s-ano Špür, kiu foroferis preskaŭ du tagojn kaj devis rezigni la dimanĉan ekskurson por perĉasi ie post Prago materialon por artfajraĵo kaj la piroteknikiston, ni havis vere fabelan spektaklon. Dum la raketoj kaj petardoj knale saltadis elĉielen, dekoj da gandoj ornamitaj per lumantaj buntaj lampionoj kaj bengalaj torĉoj remiĝis en la aĉro, jen en kunkroĉigintaj serpentumantaj vicigoj au cirkloj sur la nigra surfaco de la lago. Du lampionornamitajn motorsipojn suriris tiuj, per kiuj ne restis boatoj. Sur la ŝipoj promennavigantaj ludis kapeloj kaj operkantistino Věra Borská kante sonigis en la ravan someran nokton simbolajn kantojn kaj operariojn. La bildo fariĝis perfekte sorĉoplena, ja preskaŭ nekredebla, kiam tra bizaraj nubĉifonoj naĝis la plenluno, alkantata per melodio el Najado de Dvořák: "Ho luno sur alta ĉiel". Kaj ree kaskadoj da argento lumego sur la bordo, gajaj renkontigoj de la boatoj. Centoj da gastoj abservis la maloftan vidaĵon de sur la bordo, kie dume koncertis muzikistaro. Kaj kiam la boatoj unu post la alia revenadis borden, miksigis la kontentaj samideanoj al la dancantoj. Ĝis la unua horo postnoktmeza sonis la ĝoza bando kaj en malfrua nokto revenadis la paroj kaj grupetoj ĝojaj hejmen.

Merkredo preparis du eventojn. Unua el ili, la ekskurso al Valečov kaj ŝiŝtá per du autobusoj en la varmega tago ŝajnis komence grumbliĝi keltiĝi. Sibatantojn, precipe kiam oni devis rimarkeble ascendi. Sed baldaŭ la bela elvidiĝo kaj agrabla paŝado tra rokfendoj kaj sur ombraj arbaraj vojetoj kun vanda finodoro fobione forgesigis sopirojn je nia lago, kaj ĉiuj fine kontentaj kaj manĝavide elsvarnis el la autobusoj antaŭ la manĝejo de Delta.

/Daŭrigo sur la venonta pago/

La vespero estis evento unuaranga. Vespero de vera kaj alta arto, pri kiu povus plene fieri eĉ Universala Mondkongreso de Esperanto. En la salono de la Kultur-domo donis al ni la plej bonaj el ni la plej bonan. El Peer Gynt de H. Ibsen, tradukita tiel brile de E. A. Haugen ni vidis la plej grandan ĵan scenon el la 3a akto. Brile donita estis la rolo de Solvejg de s-anino Eva Suchardová kaj tre bona estis Peer de d-ro Jar. Sucharda/estis nekredeble, ke nur antaŭ 3 tagoj ili ekstudis la rolojn!/. Bonega kaj konvinka estis la Verde Vestita Virino de Věra Borská. Věrka Podhradská rolis la idon. La kanton de Solvejg de E. Grieg kantis Věra Borská. La sceno, samankiel la ceteraj, senkulisa per la perfekta prezento impresis plene fike kaj rikoltis longan aplaudon.

Kaj poste nia virtuoza sur violonĉelo s-ano d-ro Pravoslav Sádlo kantis Ĉies atenton per la plej rava violonĉela koncerto, la H-minora de Ant. Dvořák. La dono estis simple superba. Penetris ĝis korprofundo la tonoj de la belega verko. Ho, kiel kantis mole la dua frazo kaj kiel brilis la facilcilega tria. Laudegon al vi, majstro, kaj dankegon! La pianan akompanon de tiu ĉi koncerta grandkomponaĵo havis s-anino Hanušová, kaj ni estis konvinkitaj per ŝia elstara, eksterordinara ludo. Estis por ni ĝuo kaj surprizo, sia arto ne sufiĉe aprezebla.

S-anino Věra Borská per sia bela aldo kantis al ni "Ave Maria" de Fr. Schubert en traduko de R. Hromada. Kaj jam ni ekvidis unuaktaĵon de d-ro Jar. Sucharda: "Mi revas pri vi Jean Baptist" en kiu montriĝis denove Eva Suchardová granda artistino, perfekta aktorino kaj konforme bonege ludis d-ro Jar. Sucharda, kiu prezentigis kiel talenta dramverkisto.

La brilan, amikan vesperon, sen trigo, fermis la unuaktaĵo de Julio Bonifazi "Granda Ludo" speciale por ĉeĥaj esperantistoj verkita. Tiu spritplena komediaĵo okulfrape montris la rarajn kapablojn de Eva Suchardová. Ŝia rolo de kantis absolute perfekta kaj konvinka, ŝia lingvo maldela. D-ro Jar. Sucharda kantis tie povis same multon montri el sia arto. Muzikajn interludojn kaj akompanon havis s-anino Hanušová.

Estis vespero, kiun oni dum jaroj ne forgesas!

Jauda vespero farigis denove edifa okazintaĵo. Solena artvespero ĝi titoligis kaj ĝia etoso estis solena kaj ĝia programo altgrade artisma kaj en ĝi kulminis ĉio bela, kion ni dum la kulturaj vespero de SKED aŭdis kaj ĝuis. Mi ripetas: pri tia programo devus fieri mondkongreso.

La kursanoj aperintaj en plena nombro post enkondukaj kaj salutaj vortoj de s-ano Slaninaĉkantis La Esperon. Kaj jam sur la podio grupigita la ĝea ĥoro de lernantoj por prezenti kelkajn kantojn de plurnacia devono. La unua estis la originala esp. kanto "La verda Stelo", sekvis la freŝmelodia transvala kanto "San Marejs" kaj la slovakaj kanto "Se la kor suferas en trankvilo" de St. Seeman kaj ĉeĥa popolkanto "Du forĝistoj" en traduko de J. Kořínek. Finis la bela pola kanto "Montano". La ĥoro prezentigis kiel perfekta kolektivo, kiu ĉe pli abunda tempo por ekzercado donus imponan plurvoĉan ĥor-korpuson. La elstara ĥorestra talento, oferejo kaj ĉarma energieco de la plej juna instruanto, s-anino Magda Seppová havas la grandan meriton pri la sukceso de la ĥoro.

Nia admirata gasto s-ano d-ro Pravoslav Sádlo, la fama violonĉela virtuozo, kiu nin jam ravegis dum du pasintaj vesperoj, prezentis nun "Valson" de S. Smetana kaj "Rondon" de Dvořák. Estis ekstrema ĝuo aŭdi kanti la instruon sur sub liaj majstraj fingroj. Precipe la Rondo estis ebriiga belo.

Sekvis sinsekvo nomita: "Amo en kanto kaj poezio." Du majstrinoj de la fakto la dramartistino Eva Suchardová kaj operkantistino Věra Borská sciis surprizi nin en revolandon de amo. En modela deklammaniero, kiam oni antaŭ la apogo de Suchardová ĉe ni apenaŭ aŭdis, ni ŝorbis la vortojn de poemoj de Jar. Srámek "Kluzo", "Virino kaj unika vir", de Sládek "Ĝi longe for" en majstra traduko de R. Hromada kaj originalan poemon de Kurzens "Senti vin" /Daurigo sur la kvara paĝo/

La bela aldo de Véra Borská sonore kaj trasentite kantis intermite "Lil-
-ton" kaj "Serenadon" de Brahms en tradukoj de Jiří Kořínek, kantojn de
Richard Strauss "En la Postvesper" kaj "Mi portas mian amon" kaj belan
kanton de Hugo Wolf "Ĉardenisto", kiujn tradukis d-ro Tomáš Punpr. Estis
surprizo ĉi tiu kunlaboro de majstraj poetino-deklamantino kaj rekonata
vokantistino. Audi ion similan oni povas tre tre maloftege.

Plej juna lernanto s-ano Valjan pianludis "Enterigon de la pupo" de
Mozart kaj "Kvinteto" de Beethoven. La lingvospertaj niag du 12-jarulinaj el Brno V. Podhradská kaj J.
Novotná ĉarnis nin per en kostumoj prezentita gaja sceno de "Ukraina
kanto."

Kiam la anoncanto, s-ano Slanina konigis, ke nia ŝatata direktoro s-ano
d-ro Pitlík ĵus jubileas sian 50-jaran esperantisteccon, oni salutis lin
tandra aplaudo. La jubileanto per kortusaj vortoj rakontis al ni pri sia
esperantigo en 1902 kaj pri siaj feliĉigaj spertoj pri Esperanto dum la
tuta vivo. Esperanto lin, venontjare 70-jarulon tenas ĉiam sana kaj viviga.
Poste recitis unu el liaj poemoj "Na Máchově jezeře" s-anoj Borská, Pa-
hradská kaj Novotná.

S-ano Jeřábek, la fama Hanako, kiu jam ok jarojn fidele vizitas ĉiujn kun-
kantojn de la Kolegio diris al ni kelkajn belajn kaj sincerajn vortojn. La
vesperon finis la koro de la kursanoj sub la gvido de s-ano M. Seppová,
kiu kantis al ni rusan kanton de I. Dunajevský "Ĥloras la viburno" en tra-
duko de J. Kořínek kaj la tradicion "Tagiĝon".

Dum ĉiuj muzikaj prezentaĵoj dirigis nin per sia artisma kaj unika forte
piana akompano s-ano Hanušová, pianistino de plej alta stilo.

Kiam la edifa programo fanigis kaj foriris kelkaj el la sanideanoj, tamen
la plejparto de la ĉeestantoj ne kapablis adiaŭi de la salono de la ĝuo aldoni
la artistoj al la programo ankoraŭ kelkajn perlojn. Eva Suchardová deklami-
tis ĉeflingve du poemojn de Vallo, poemon "Dopis" de Anna Achmatová. Prezenti-
gis al ni kiel lertega deklamanto prof. J. Kožený, kiu deklamis poemon de V. No-
sval "Adiaŭ kaj tuket" en traduko de J. Kořínek kaj la saman poemon ĉef-
lingve en originalo. Sekvis de Vallo "Verŝe né Janě" kaj de N. Asejev "Let-
ní dopis". Majstro d-ro Pravoslav Sádlo ankoraŭ por adiaŭo sonigis sian
violonĉelon en "Gavoto" el suito de Bach kaj en sonato de Eccles.

Tiom da belo, tiom da vera arto je unu fojo! Dankon por viaj unikaj art-
perloj, vi ĉiuj, kiuj kontribuis al la plej bela vespero. Jiří Kořínek

Kulturní brigáda v Deltě.

Esperantistoj v Dokscech uspořádali 7.8. kulturní brigádu pro zaměstnanců
podniku Delta. Byli velmi srdečně přivítáni a celá beseda trvající 90 min.
uspokojila diváky i účinkující.

V první části besedy byl předveden vážnější kulturní program: hra na violon-
čelo /sam. Sádlo/, zpěv /sam. Borská/, recitace /sam. Suchardová a Kožený/.
V druhé části se diváci srdečně pobavili naslouchajíce Hurvínkovi, Špej-
kovi a Máníčce, které roztomile předvedl sam. Hrabý. Rovněž hra na kytaru a
zpěv mládeže působily v utulném prostředí srdečným dojmem. Náš známý viol-
ončelák nág LI, sam. Rýznar, okouzli všechny diváky, zejména ženského pohlaví-
kroně ostatních kouzel, která předvedl se svou obvyklou přesností. Beseda,
kterou jsme začali hrou na největší nástroj-violončelo, jsme skončili hrou
na nástroj nejmenší, téměř neviditelný-foukací harmoniku. Sam. Hanako věnoval
toto své číslo přítomným kuchařkám, poněvadž prý-podle jeho prohlášení-
ony jsou nositelkami všeho pozemského blaha.

Živě vedená konference našeho osvědčeného konferenciára sam. Slaniny spo-
jovala zajímavě jednotlivá čísla programu a všichni účastníci-diváci i
účinkující-se rozešli spokojeni sebou navzájem a s pocitem srdečného
přítelství. E.S.

Ču la interesaj vizaĝoj estas al vi konataj ?

NOVAJOJ

Kursy LKED 1952.

Do kursů Letní koleje esperanta přihlásilo se letos 150 žáků, kteří navštěvují kursy A₁, A₂, B₁, B₂, C a seminář. Žactvu, jež se podrobuje v sobotu 9.8. písemným zkouškám pomocí testů, vydává se osvědčení o účasti a prospěchu.

Dr Pitlík - 50 let esperantistou.

Jako septimán gymnasia v Č. Budějovicích stal se v srpnu r. 1902 ředitel LKED esperantistou. Jeho význam v čsl. a světovém esper. hnutí byl vypsán ve WV již r. 1948 u příležitosti jeho 65 letých narozenin.

V mezinárodní literární soutěži, pořádané u příležitosti XXXVII. Světového kongresu esperanta v těchto dnech v Oslu, získala žačka LKED esper. básnička Eli Urbanová II. místo za básně "En arbaro" a VIII. místo za básně "Minfoj".

Letní kolej esperanta v Popradě.

Okresní osvětová beseda v Popradě uspořádá v rámci kulturního plánu města za spolupráce stálého přípravného výboru LKE v Doksech tyto esper. kursy: základní, pokračovací, konveršční /spojený se seminářem/. Kursy budou zahájeny 10. srpna seznamovacím večerem. Konec kursů 23.8. zkušebními testy. Vyučují: J. Friedrich, K. Šolc, V. Špúr, E. V. Tvarožek, J. Vítek. Během kursů bude uspořádána řada výletů do Vysokých Tater, Demänovských jeskyní a j.

ROZLOUČENÍ

Všem je teď smutno. Přichází konec.
Rej krůpějí bubnuje divoký tanec,
samo nebe pláče, slzou se zalyká,
jezero se chvěje a bolestí vzdychá.

Zamyšlen do okénka hledím,
na srdci smutku strunu ladím,
však přece v kalu smutku zdá se mi,
že příroda nám chce ulehčit těžké chvíle
loučení.

To tam slunka kouzlo, i les už nevoní,
snad brzy na vrata roku chmurná jeseň zazvoní.
Vím, chceš, aby jak u nás ráno
na všechny se slunko smálo.
Neříkej, že je nás málo!

Však všechny pojí idea-
by každá bytost na světě šťastný život měla.
To chce celý dobrý lid. Achceš-li zajistiti světu klid,
bojuj: za mír, za vlast, za socialismus!

F. J. Kubišta